

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 25

Presidència
de l'Honorable Sr. Óscar Fidalgo i Bestard

Sessió celebrada dia 28 de febrer del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 674/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques energètiques.	354
2) RGE núm. 818/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de pesca del jonquillo.	357
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors i senyores diputats, començam la sessió d'avui. En primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sí, Sr. President, Isabel Oliver substitueix Lluís Maicas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

LA SRA. VALLÉS I RAMIS:

Antònia Vallés substitueix Rosa Maria Bauzá.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vallés.

Molt bé, l'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en el debat i votació de les següents proposicions no de llei: la RGE núm. 674/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques energètiques, i la RGE núm. 818/13, presentada igualment pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al Pla de pesca del jonquillo.

1) Proposició no de llei RGE núm. 674/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques energètiques.

Per a la defensa de la primera proposició no de llei RGE núm. 674/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a polítiques energètiques, intervé l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons, per un temps, com sap, de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Coincidirem tots en la importància de l'energia com a un element imprescindible en el desenvolupament de qualsevol país i que a més a més té un component realment transversal, no només és el desenvolupament econòmic, és també la capacitat de fortalesa social i la mateixa incidència damunt l'entorn mediambiental. Un element clau i inqüestionable per a qualsevol societat desenvolupada i per tant, per a qualsevol govern que té la responsabilitat de marcar prioritats, resoldre conflictes i fer avançar la societat. Jo hi afegiria, ara més que mai, en plena crisi econòmica amb un futur vertaderament incert, l'energia esdevé clau en els plantejaments de govern. I aquí obriré un petit parèntesi, faig aquesta reflexió conscient de les dificultats intrínseques del sector energètic, conscient dels interessos creats, conscient de la pressió que genera el lobby de les grans elèctriques, del dèficit tarifari existent, fruit d'una mala liberalització del sector, conscient dels perjudicis que genera damunt els sectors productius i damunt les famílies qualsevol modificació tarifaria, però tot i aquestes dificultats no hi ha excusa, no hauria d'haver-hi excusa, per abordar obertament una reforma en el sector energètic que miri de cara i resolgui els conflictes d'interessos creats, i aquesta és una responsabilitat

del Govern, al qual hem de demanar que l'encari i aquí tanc el parèntesi.

El tanc i repetesc: l'energia esdevé un element clau en els plantejaments de qualsevol govern perquè condiciona directament l'economia, afecta el benestar dels ciutadans i provoca efectes duríssims damunt el medi ambient. I quan veim l'actual situació de conflicte, la reforma esdevé més important que mai. Però, com l'hauríem d'abordar, aquesta reforma energètica?

A l'inici d'aquest mandat el ministre Soria afirmava que el cost de la reforma energètica, s'hauria de repartir a parts iguals entre les elèctriques, l'Estat i els consumidors; repartim oportunitats, assumim errades i demanem esforços a tots per igual, no és d'entrada un mal punt de partida. Malauradament però, la realitat ha anat per una altra banda i poc queda ja d'aquella afirmació del ministre d'Indústria i Energia.

Els donaré algunes dades: al llarg d'aquest 2012 la factura domèstica s'ha incrementat un 20%, la factura elèctrica de les nostres empreses s'ha incrementat entre un 8 i un 13%, el que suposa que siguin les famílies i l'empresariat els que aporten el 80% dels nous impostos, enfora queda ja aquesta idea del 33 per a les famílies i les empreses, el 33 per a l'Estat i el 33 per a les hidroelèctriques.

Ara ja no tots fan els mateixos esforços i això és una mala sortida, però encara n'hi ha més, ja que s'ha arraconat al sector de les energies renovables, punter, l'espanyola en l'àmbit internacional, i no s'ha prioritzat cap mesura en la direcció de premiar l'estalvi, l'eficiència energètica, mentre que una part molt important del sector energètic com és el dels carburants està sortint de rosetes i no se li demana cap esforç quan haurien de ser els primers a qui hauríem d'exigir.

Per tot açò precisament el grup socialista presenta aquesta proposició no de llei, on sol·licita que el Parlament de les Illes Balears demani a l'Estat, primer de tot, la capacitat de crear una mesa de diàleg amb els agents socials i econòmics a la qual s'acordin mecanismes estables que assegurin que l'energia sigui un factor de competitivitat que ajudi a la recuperació econòmica i no una càrrega més per al nostre empresariat o per a les nostres famílies.

Tornam de nou a aquesta idea, més impostos damunt els sectors productius, més impost damunt les famílies i per tant, refredam més l'economia, la congelam encara més i dificultam més la sortida.

El segon és que per fer açò, per poder realment abordar a través d'una mesa de diàleg amb els agents socials i econòmics seria necessari, primer de tot, derogar la Llei de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, ara tot es resol amb aquesta idea de sostenible, fins i tot fer pagar més a les famílies i a l'empresariat. El segon seria derogar el Decret 1/2012, de moratòria per a les renovables, i poder-lo substituir per un pla de suport al desenvolupament de les energies renovables, i també aquí dins entraria la necessitat d'elaborar una nova llei del sector energètic que substitueixi la vigent Llei 54/1997, i li hauríem de demanar que aquesta nova llei tingués l'oportunitat de convergir amb l'estratègia europea. Finalment, sol·licitaríem el manteniment de la tarifa d'últim recurs als que tinguin una

potència contractada no superior als 10 quilovats hora i per tant, ciutadans i famílies.

Feim en definitiva un plantejament, crec que molt constructiu, conscients de les dificultats, però també necessari ara més que mai en aquests moments. Demanam al Govern, en certa manera, que actuï i que ho faci no només pensant en les grans companyies hidroelèctriques, sinó també i sobretot pensant en l'economia de l'Estat. Balears, evidentment, n'està afectada directament i per açò mateix el Grup Socialista en aquest parlament presenta aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la defensa... perdonau, per part del Grup... perdonau, torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies. En primer lloc vull manifestar que som davant un tema que sempre ha estat controvertit, les decisions que els distints governs, tan l'anterior com l'actual, han anat en la línia d'anar afavorint les elèctriques i sobretot quant a energies hidroelèctriques i nuclear i, en canvi, em refereix sobretot a tarifes i als incentius que es fan, i, en canvi, en detriment de les renovables, aquesta ha estat la línia que ha duit el Govern espanyol darrerament i que en distints decret, insistsc, tan des de la passada legislatura com en aquesta, s'ha anat en aquesta línia, afavorir la producció hidroelèctrica i nuclear en detriment de les renovables les quals han anat perdent pes i han anat perdent els avantatges que tenien habitualment.

A això s'hi ha d'afegir una constant pujada de les tarifes amb la contínua queixa per part de les companyies elèctriques que no cobrien tot el que havien de cobrir amb la tarifa actual, és a dir que encara demanaven més, i quan vèiem uns resultats d'aquestes companyies absolutament positius, sempre amb beneficis i amb uns directius molt ben pagats.

Això fa que avui en dia el ciutadà no entengui què és el que està passant. A això s'hi ha de sumar una qüestió, que crec que s'ha de denunciar, i és tots aquells exministres que han estat llavors contractats per aquestes grans companyies, que han estat col·locats amb sous importants que fan que les relacions entre aquestes companyies elèctriques i el poder polític, principalment de PP i PSOE, que són bàsicament els exministres que han estat col·locats, siguin sospitoses. És evident que això requereix una valentia que no es dona en aquests moments i aquestes connivències crec que s'han de denunciar.

Per tant, nosaltres seríem partidaris, u, d'abordar d'una vegada per totes el tema de les tarifes i els abusos que es produeixen fent pagar als ciutadans i a les petites i mitjanes empreses uns rebuts exagerats i, per altra banda també, la manca de suport a les energies renovables i l'incompliment també en aquest sentit de tots els protocols que s'han anat seguint, no només a nivell estatal, sinó també a nivell de les Illes Balears.

En aquest sentit, per tant, pensam que la proposició no de llei del PSOE intenta d'alguna manera sortir a camí a aquestes qüestions, probablement hauria de ser més ambiciosa, però sí que és una primera passa i per tant, li donarem suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernández, per un temps de deu minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Señoras y señores diputados, desde el Grupo Parlamentario Popular coincidimos en considerar la energía como un elemento estratégico y necesario para las personas, las empresas y para todo el conjunto que conformamos el país.

La energía es un *input* prioritario a la hora de abordar temas sociales, económicos y de desarrollo y por eso en nuestro grupo parlamentario le damos la importancia que ha de tener y abogamos porque la gestión de la misma sea ejecutada de manera inteligente y óptima, buscando el desarrollo del país y sobre todo en los tiempos que corren buscando el beneficio de los ciudadanos.

Somos conscientes de la complejidad del sistema eléctrico español, de la gestión del mismo y del famoso déficit histórico que arrastran sus cuentas, un déficit que se ha convertido en una hemorragia que ataca directamente a la viabilidad de todo el sistema.

Por todo esto, el Grupo Parlamentario Popular valora de forma positiva que el ministro Soria esté trabajando con actitud responsable desde su ministerio en materia energética y que esté empezando a dar los primeros pasos hacia un sistema eléctrico viable, que dé el servicio de presente y futuro que necesita la sociedad y que no se cebe con los clientes de la energía, que no son otros que los ciudadanos y las empresas de nuestro país.

Respecto a lo que nos ha señalado en la defensa de su proposición no de ley, permítame decirle que usted, creo que de forma intencionada, atenta contra la verdad y que falta a cualquier razón en sus planteamientos, esbozando unos argumentos que considero carentes al sentido y a la lógica.

En primer lugar, en la proposición no de ley pide que se derogue la Ley de medidas fiscales para la sostenibilidad energética, además de acusar en su argumentario al actual Gobierno de España de subir la factura de la luz doméstica un 20%. Esto, Sr. Pons, es absolutamente falso y, sinceramente, no puedo entender cómo tiene la osadía de defender este tipo de falsedades.

Sr. Pons, este Decreto Leley de medidas fiscales para la sostenibilidad energética, como su nombre bien indica, no tiene otro objetivo que paliar un déficit de factura que, si no se toman medidas para reducirlo, acabaran pagando todos los ciudadanos. Es un decreto ley que entiendo que tome medidas difíciles, que son difíciles de comprender, pero es un decreto ley que marca la equidad entre las empresas de generación, la administración y los clientes.

En este decreto ley se toman medidas para que en la factura de luz doméstica no se repercuta al cien por cien el déficit de los costes sobre los ciudadanos, medidas para que los ciudadanos no sufran más con los tiempos difíciles que estamos padeciendo.

Es un decreto ley, Sr. Pons, para no hacer lo que el PSOE con José Luís Rodríguez Zapatero a la cabeza hizo, que fue subir un 70% la factura de luz doméstica a los hogares, entre 2006 y 2011 y no especuló con las cifras, como está haciendo usted, sino que estos datos son públicos y proceden de un estudio de Eurostat, esto sí, Sr. Pons, es atentar directamente contra todas las economías familiares y empresariales de este país.

Este decreto ley aunque difícil es indispensable para la continuidad del sistema y para su viabilidad medioambiental, económica y financiera, pero sobre todo es indispensable para evitar una subida económica a las personas, familias y empresas de este país.

Por otra parte, también pide que se derogue el Decreto 1/2012, sobre las primas a las nuevas instalaciones de energías renovables que se instalen, vienen hoy aquí a exigir las primas, una vez más, a las energías renovables y vienen aquí a alabar la contribución al medio ambiente insinuando que el actual Gobierno de España no hace más que asfixiarlas.

Lo que nadie dice del Grupo Parlamentario Socialista, lo que nadie hace, ni usted, Sr. Pons, son valoraciones sobre el Real Decreto 14/2010, del 23 de diciembre, por el cual se establecían ya medidas urgentes para la corrección del déficit tarifario del sector eléctrico, un real decreto redactado por el Gobierno del Partido Socialista Obrero y Español que nada más y nada menos consiguió algo que jamás nadie en toda la historia ha conseguido, que fue arrebatarle al sol las horas que le corresponden cada día, porque en este decreto ley entre otras cosas se establecen medidas como reducir las horas de sol a las plantas de generación de energía renovable con energía solar, una medida que repercutió en los beneficios de las empresas del sector y en sus empleados, unas empresas que se estiman en unas 80.000 empresas de las cuales la gran mayoría, entorno a unas 60.000, son pequeñas y medianas empresas.

Esto, Sr. Pons, sí que es un ataque al presente y al futuro de la generación con renovables, a la energía limpia que éstas vierten en la red y a los empleados de las mismas.

Por último, sobre una posible futura ley de energía que usted comenta, yo, Sr. Pons, hace exactamente dos semanas en esta misma comisión a esta misma hora me ofrecí a usted y al diputado del Grupo MÉS, el Sr. Alorda, para sentarnos juntos y alcanzar acuerdos en materia energética.

El Grupo Parlamentario Popular votó una proposición no de ley, presentada por usted mismo, que se aprobó por unanimidad, con el objetivo de que fuese un primer paso en el desarrollo energético de esta comunidad autónoma. La energía eléctrica no tiene que ser parte de ningún partido político ni ha de ser utilizada para ataques demagógicos como los que está usted haciendo hoy aquí.

El tema energético lo tenemos que consensuar entre todas la fuerzas políticas debido a su gran impacto social y económico. Por eso, Sr. Pons, al igual que al Sr. Barceló, le pido que retire esta proposición no de ley y cojan la mano que le tiendo, empecemos a esbozar conjuntamente y consensuadamente entre todos los primeros esbozos hacia un plan de energías renovables como hace dos semanas aprobamos y en ese mismo contexto, de consenso, establezcamos un foro de debate sobre el futuro de la energía y sobre todo tipo de legislación que creamos que puede ser útil para nuestra comunidad autónoma y para nuestro país.

Por todo ello les pido que retiren esta proposición no de ley y en el caso de que no decidan retirarla les votaremos claramente en contra, ya que se han valorado suficientes argumentos reales que por lógica y sentido común hacer lo contrario sería una gran irresponsabilidad.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fernández. Supòs que vol fer ús per contradiccions, Sr. Marc Pons, idò té vostè, com vostè sap, cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Dins el 2012 la normativa aprovada pel Govern de l'Estat compta -compta, eh?- amb la repulsa de tots els sectors industrials del país, amb la CEOE al capdavant, les empreses d'àmbit de les energies renovables, les del gas, la pràctica totalitat dels grups parlamentaris, les organitzacions de consumidors, tots han sortit i han reclamat una rectificació al Govern en els plantejaments que s'han fet lligats als nous impostos i a la pujada d'imposts vinculada directament al sector energètic.

Açò és un plantejament que fa només el PSOE? El PSOE en aquests moments, el grup parlamentari l'únic que fa bàsicament és recollir un descontent i una estratègia impositiva que es va repetint massa vegades i que trobam a qualsevol indret, no només al Govern central, sinó també al Govern autonòmic, i que passa directament per repercutir o carregar damunt els ciutadans

i damunt els sectors productius tots aquells esforços fiscals que també hauríem de demanar a altra gent.

Hem vist aquí en aquesta comunitat autònoma com s'ha decidit incrementar l'impost a les grans superfícies, als *rent a car*, als envasos, al cànon de l'aigua, a la tarifa de la llum de les famílies i a les empreses, i mentrestant, n'hi ha cap, de nou impost, a les entitats financeres? Hi ha cap plantejament a les grans empreses i companyies elèctriques a les quals també hauríem de demanar un esforç perquè fossin capaços de repercutir també amb els seus esforços i per tant no carregar només damunt les famílies? Es parla res de les grans empreses contaminants, de les grans fortunes, de les transaccions financeres?

Aquesta és la diferència de model a l'hora de voler sortir d'aquesta crisi econòmica i en aquest sentit, evidentment, aquí feim un plantejament bastant clar. Està clar que podem mirar cap enrere i podem veure... jo sí que faig una reflexió: en els darrers deu anys el sector energètic lligat a les energies renovables a l'Estat espanyol ha fet un bot cap endavant espectacular, que l'ha posat fins i tot com a capdavanter a nivell internacional.

Açò ho podem criticar i podem treure un decret que resulti que no és exactament el que voldríem, ho compartesc, però el que és inqüestionable és que hi va haver una aposta claríssima per augmentar, produir i donar suport a les empreses de tecnologia lligades a la producció d'energies renovables que ha esdevingut una realitat.

En aquests moments se'ls ha tancat la porta, tant és així que han sortit obertament i ho han criticat cada dia. I en aquest sentit, evidentment, els feim una crida de reflexió: aquest govern no pot continuar governant posant impostos només a aquells espais que demana sacrificis perquè van directament damunt el consum i en canvi, deixa de banda, sí, el sector dels carburants, les grans companyies de producció energètica, sense que hi hagi cap esforç. És cert que el ministre Soria va dir açò en el seu moment, no, no, aquí hi ha d'haver esforços per part de tothom; sap quin és el problema? Que el Sr. Montoro ha acabat guanyant aquest pols i que, per tant, el Sr. Montoro ha estat qui acabat determinant on s'havien de pujar els impostos i on no, a quina banda del sector havia de pesar més i a quina manco. I açò ha repercutit damunt tots nosaltres, com? Refredant encara una vegada més l'economia. Els ciutadans tenen un 20% manco en aquestes moments, les empreses un 17 o un 30% manco i amb d'aquesta situació evidentment és prou difícil.

Jo puc entendre que vostès no vulguin compartir aquest plantejament que feim, perquè la divergència hi és. M'ha parlat molt de consens, jo li ho tornaré llegir amb aquesta idea, li llegiré el tercer punt i és que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a obrir una mesa de diàleg, amb els agents econòmics i socials, en la qual s'acordin mecanismes estables que assegurin que l'energia sigui un factor de competitivitat i generador d'ocupació de les empreses espanyoles." Aquest punt, que fa una crida a aquesta idea d'acord, de consens, que el Govern escolti també -estic rallant de la CEOE-, que escolti l'empresariat i que escolti els consumidors i que, per tant, obri aquest espai de diàleg, aquest punt, que és el punt tercer, jo l'animaria que aquest almanco el

puguin votar a favor. Que volen continuar mantenint aquests decrets que vostès defensaven? Totalment legítim, però amb el discurs que ha fet, jo crec que almanco a aquest sí que li podria donar suport.

En qualsevol cas, ens reafirmam amb aquest plantejament que hem fet en aquesta proposició no de llei i evidentment ens agradaria que poguéssim sortir per acord de tothom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

Idò passam a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 8 vots en contra.

Queda idò rebutjada per 8 vots en contra, 5 vots a favor i cap abstenció la Proposició no de llei RGE núm. 674/13.

2) Proposició no de llei RGE núm. 818/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de pesca del jonquillo.

Per a la defensa de la segona de les proposicions no de llei RGE núm. 8918/13 i presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de pesca del jonquillo, intervé l'Hble. Diputada Sra. Oliver, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, President bon dia a tots. En el gener de l'any passat, tot just fa un any, inspectors de pesca comunitaris varen precintat jonquilleres a les barques que es dedicaven a aquesta pesca aquí a l'illa de Mallorca. Aquest art de tirada no està expressament autoritzat, per la qual cosa no està permès el seu ús aquí a les aigües de les Illes Balears.

Per poder emprar aquestes arts, és precís realitzar per part del Govern de les Illes Balears, un pla de gestió de les arts de tirada, per tal de què el Comitè Tècnic i Científic de la Direcció General de la Mar l'aprovi i com a darrer tràmit, la Comunitat Europea el publiqui, tot això amb la participació del Govern de l'Estat, que és qui el remet a aquest comitè.

Deia que ha passat un any d'ençà que es varen precintat les arts a les barques i va arribar el 20 de desembre, inici de la temporada del jonquillo i les 40 barques que s'hi dediquen a Mallorca no han pogut sortir a pescar, ja que aquest Pla de gestió d'aquestes arts encara no està publicat.

Va ser dia 21 de l'any 2012, 5 mesos després de la inspecció i de perdre mitja temporada de jonquillo, que va entrar a les institucions europees aquest Pla de gestió dels arts de tirada de les Illes Balears. Fa pocs dies, en el gener del 2013, quasi no fa un mes, la Comunitat Europea va aprovar, condicionat a un seguit de rectificacions, aquest Pla de gestió tan important per a nosaltres.

La qüestió però és que a dia d'avui, acabant el mes de febrer, més d'un any després del precinte d'aquestes arts, no ha estat publicat aquest pla, per la qual cosa no es pot pescar amb aquestes arts. Estam parlant de què 40 barques a Mallorca i unes quantes a Eivissa per al gerret, no poden sortir a pescar, amb unes conseqüències directes molt negatives per a aquestes persones que s'hi dediquen i també per la repercussió indirecta, negativa també, sobre l'activitat econòmica. A l'hivern el jonquillo, i el gerret també, són una de les espècies, més el jonquillo, més apreciades, més rendibles per als professionals del sector. El jonquillo, tots ho sabem, té un alt valor econòmic i també gastronòmic i és molt apreciat.

La jonquillera és un art de pesca selectiu, un art menor a potenciar i amb la no actuació del Govern s'ha causat un perjudici greu als professionals del sector.

Quant a l'evolució de la pesca artesanal a les Illes Balears fa temps que segueix una corba descendent, estam parlant de 900 embarcacions l'any 74 i ara l'any 2009, segons les darreres dades que hem vist, poc més de 300, pensam que seria bo que el Govern s'aplicàs per dur a terme tot allò que pot ajudar a mantenir aquestes embarcacions que pesquen amb aquests tipus d'arts.

La manca de reacció del Govern, la manca d'interès es posa de manifest amb el fet que a dia d'avui el Pla de gestió no està publicat. Els perjudicis, com deia, són molts i clars. Primer, duim perduda una temporada completa de jonquillo, mitja de l'any passat i mitja d'enguany i que econòmicament suposa haver perdut més de 340.000 euros per a qui es dediquen a aquesta pesca, xifra molt important. Però a més, el que ha passat és que aquestes 40 barques que han quedat a terra, que no han pogut sortir, al final no han quedat a terra, perquè a terra no hi ha peix, han hagut de sortir a pescar, a pescar altres espècies amb les arts que sí estaven en condicions de poder emprar. De manera que encara hi ha hagut més pressió damunt d'aquelles espècies, la sípia sobretot, que s'ha vist sobrepressionada perquè més barques l'han pescada; hi ha hagut més captures i han baixat les captures de la sípia i d'altres espècies associades. O sigui, els professionals que no pesquen el jonquillo també s'han vist afectats per aquesta manca de resposta del Govern.

Ara fa pocs dies s'ha arribat a una solució transitòria que celebrem, de forma que ja es pot pescar amb aquestes arts, la jonquillera i el gerret a Eivissa, i així pescar jonquillo i gerret, mentrestant es publica el Pla de gestió. Jo i molts de pescadors i la gent del carrer es demana per què no varem adoptar aquesta solució al principi de la temporada, allà en el mes de desembre? Per què s'ha torbat tant el Govern en reaccionar davant d'un problema que ja sabíem i que coneixíem? Aquesta manca d'interès, aquesta negligència, ens preocupa i no només això, ens preocupa pel perjudici que ha causat al sector.

Aquesta proposició no de llei vol ser un toc d'atenció perquè això no es repeteixi, ja que si avui tenim una solució al problema, perquè la tenim, perquè ja es pot pescar jonquillo, de forma transitòria, però es pot pescar, mentre no sigui publicat el Pla de gestió de les arts de tirada, per què no la varem aplicar al principi de la temporada? I al mateix temps fer les gestions perquè aquest pla de gestió fos aprovat el més aviat possible.

Jo crec que és responsabilitat del Govern haver duit a terme aquestes actuacions i no haver perdut d'aquesta manera quasi bé tota una temporada de pesca de jonquillo. Jo vull repetir que celebrem que a dia d'avui, en què ja veim aquesta proposició no de llei, hi hagi una solució transitòria, però solució, i això ens interessa i ens alegra, una solució perquè les barques puguin sortir a pescar aquesta pesca econòmica, gastronòmicament tan important.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Ara per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Per manifestar, efectivament, la nostra perplexitat perquè aquest tema s'ha torbat tant en resoldre's, fins al punt que efectivament s'ha perjudicat durant un seguit de mesos els pescadors que es dedicaven a aquest art i fins i tot arribant al punt que la gent que volia comprar, els consumidors, trobaven jonquillo provinent d'altres llocs en els mercats, però no de les Illes Balears.

En definitiva, lamentam que s'hagi torbat tant a solucionar aquesta qüestió i manifestam el nostre suport a aquesta proposició no de llei, perquè s'aprovi definitivament aquest Pla de pesca del jonquillo, més enllà de la solució transitòria que efectivament, com explicava la portaveu socialista, s'ha aconseguit en aquest moment, perquè en successives temporades no es repeteixin aquests problemes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. I ara per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Llorenç Galmés, per un temps de deu minuts.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, President, diputades i diputats, molt bon dia a tots. Per poder parlar sobre un tema una persona ha de tenir la informació necessària, completa i contrastada i no es pot creure les mentides i falses veritats que determinats grups polítics repeteixen contínuament, per llevar-se responsabilitat i culpabilitat respecte de determinades accions o inaccions que no varen dur a terme quan governaven.

Per això començaré aquesta intervenció recordant les normes que han regulat i regulen la pesca del jonquillo. L'any 1994, la Comissió Europea va aprovar un Decret, concretament el 1626/94, que prohibia pescar amb l'art de tir tradicional. Per tant, impedia clarament el sistema de pesca del jonquillo que s'utilitzava a les Illes Balears.

Després de 12 anys i moltes pressions, es va aconseguir que l'any 2006 la Unió Europea publicàs un nou Reglament, el 1967/2006, el qual, entre altres coses, regulava una excepció, per tal de poder pescar amb arts de tir tradicional en determinades situacions. El Reglament 1967/2006, sobre mesures de gestió i explotació sostenible dels recursos pesquers en el mar Mediterrani, modificava el Reglament 2847/93 i derogava el 1926/94. Entre altres coses, aquest reglament permetia fer una excepció en la pesca d'art tradicional, si es presentava un Pla de gestió, concretament s'autoritzava l'excepció si es demostrava que amb pesca de l'art tradicional només es pescava un tipus de captura.

L'anterior multi-executiu d'aquestes illes, aquell que va des governar la nostra terra durant els anys compresos entre el 2007 i el 2011 no va moure ni un dit, no va fer ni una passa per tal de demanar l'excepció, tal i com regulava el Reglament 1967/2006, la qual cosa hauria permès la pesca del jonquillo a les nostres illes.

El Govern del Partit Popular des del primer moment en què va arribar al Govern de la comunitat, es va posar a fer feina en l'elaboració del Pla de gestió, per tal de sol·licitar l'excepció per permetre la pesca del jonquillo. El mes de febrer de l'any 2012, les Illes Balears varen rebre una inspecció per part de la Unió Europea, a partir de la qual es va obligar a tancar la pescaria del jonquillo, conseqüència que s'estava cometent una il·legalitat, ja que no s'havia presentat el Pla de gestió per sol·licitar l'excepció al reglament des de l'any 2006.

El març del 2012, l'actual conselleria va enviar el Pla de gestió a la Unió Europea. A partir d'aquell moment la conselleria ha estat en permanent contacte amb el ministeri i la Direcció General MARE de la Comissió Europea, per tal de donar agilitat i obtenir l'informe positiu de la comissió el més ràpid possible.

Cal posar de manifest que perquè la Comissió Europea concedeixi l'excepció, és necessari un informe extern del Comitè Assessor Econòmic, Científic i Tècnic de Pesca, l'STECF. El mes de novembre del 2012, l'STECF es va pronunciar i va donar l'informe favorable perquè les Balears tenguessin una excepció amb un conjunt d'observacions. El mes de desembre, aquestes observacions ja varen quedar solucionades.

Per altra banda, cal informar que la pesca del jonquillo es realitza des de mitjans de desembre fins més o manco mitjans d'abril. I com a conseqüència, quan havia de començar la temporada de pesca, com que no hi havia la resolució definitiva d'Europa, la conselleria no ho va poder autoritzar.

Atès que la Comissió Europea es va retardar a donar l'informe i després de moltes reunions amb el ministeri, les Illes Balears varen sol·licitar que la Comissió Europea autoritzàs la pesca científica del jonquillo, basant-se en el fet que el Reglament 1967/2004 l'autoritzava. D'aquesta manera, dia 4 de febrer, el Govern balear va poder autoritzar la pesca científica del jonquillo a les Illes Balears. Aquesta consisteix en el fet que les embarcacions que compleixen les especificacions tècniques que preveu el Pla de gestió, hauran de portar a bord observadors de la conselleria, que faran un seguiment de la pesqueria.

I per altra banda, i basant-se en el Reglament 1224/2009, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna, també s'han pogut comercialitzar les captures procedents de la pesca científica. D'aquesta manera, els pescadors d'aquest tipus de peix han pogut salvar l'actual temporada. I a més, com a punt a destacar, els puc dir que les dades que s'ofereixen mostren que en dues setmanes del mes de febrer, s'ha pescat més quantia de jonquillo que durant els dos mesos en què es va poder pescar l'any passat.

Però el més surrealista de tot és que l'any 2009, els dirigents del des govern d'aquestes illes varen aprovar un Decret, el 17/2009, el 6 de març, en el qual es regulava i s'autoritzava la pesca del jonquillo, sense comptar amb l'autorització de la Comissió Europea. Una vegada més es demostra i es posa en evidència que el Govern va enganyar els ciutadans de les Illes.

I per acabar vull posar de manifest que en el procés de tramitació del Pla de gestió per tal de sol·licitar l'excepció, una de les observacions que varen fer a aquest Govern, va ser que es derogàs el decret il·legal que l'Executiu del Sr. Antich havia firmat.

Senyores i senyors diputats del Partit Socialista i del Grup MÉS, no posin més pedres al camí de la societat balear, deixin de fer demagògia, deixin de dir mentides a la nostra gent i deixin governar a la nostra comunitat d'una manera digna, pensant en tots i cada un dels sectors de la nostra terra i amb visió de futur. Demostren que tenen enveja d'aquest Govern, perquè el seu no va poder ni apropar-se a aquest nivell.

La meva padrina diu que tenim dos ulls i dues orelles per poder veure i escoltar dels que en saben més que nosaltres, agafin el consell com si la meva padrina fos la seva, els assegure que no em posaré gelós, li assegure que n'aprendrà molt d'aquest Executiu i tal vegada podrà ajudar qualche dia els veïns de Balears, cosa que no han fet fins ara.

Moltes gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Galmés. Supòs que vol fer ús de la paraula el grup proponent. Sra. Oliver té vostè cinc minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, President. La informació necessària jo crec que la tenim perquè és a l'abast de tothom i sabem les normes. Li agrairé molt que hagi fet aquest repàs de la normativa europea i de totes aquestes qüestions, però teníem el gust de conèixer-la, fa estona que la sabem, a més.

Jo el que dic és que va ser, i podem fer un repàs de totes les coses que han passat, però el que sí és cert és que amb aquests dos anys de Govern del Partit Popular aquí a les Illes Balears s'ha perdut una temporada de jonquillo, que és mitja de l'any passat governant el Partit Popular, que ho fa tot tan bé, i aquesta també l'han duta camí de perdre-la. Això són, com diria la meua padrina, faves comptades, això és el que hi ha... No, no podem, és a dir, jo li puc fer la prehistòria de la pesca, però la realitat és que enguany les 40 barques de jonquillo i de gerret d'Eivissa no han pogut sortir a pescar, l'any passat perquè els varen precintar i enguany perquè no han estat capaços d'aclarir-ho.

Aquesta és la qüestió, ens pot contar si hi havia un decret il·legal, o no. Idò vostès, que ho fan tot tan bé, no han pogut sortir a pescar. El temps que nosaltres, que no ho fèiem massa bé, resulta que sí varen poder pescar. Però totes aquestes qüestions jo crec que ja són fora de lloc i a mi no m'interessa. El que crec que és necessari és que es faci el pla, que ja està fet, que s'aprovi, que està aprovat, que es va haver de modificar, ja ho sé, es va modificar perquè es varen haver de fer una sèrie de rectificacions, i que es publiqui. Jo sé que està pendent de publicació i jo sé que l'acord al qual s'ha arribat ara, que no el qüestion i que em sembla molt bé, i l'únic que lament és que no hi arribassin abans, no és exactament que està tan ben informat el que ha dit, el que s'ha fet ara realment ha estat una autorització del nostre conseller d'Agricultura i Pesca i tot això, és un estudi científic sobre la pesca amb arts de tirada a les Illes Balears, no és que es permeti pescar el jonquillo o el gerret, s'ha autoritzat fer un estudi científic. Que ho torni repetir, que em sembla bé i que no ho qüestion, però vull dir que si vostè està informat, els altres per ventura no hi estan tant, perquè vostè té la resposta del Govern molt fàcil de llegir i nosaltres no l'hi tenim tant, és a dir, de llegir sí, però no en la passen, evidentment.

Resumint, jo el que vull dir és que s'ha tenir en compte el sector pesquer, s'han d'habilitar aquestes mesures d'ajuda a aquest sector. Perquè clar, em deman, i no m'ho deman jo, m'ho demanen els altres, què han fet aquests dos mesos o aquests dos anys, que sabien que tenien això, que estan governant, perquè nosaltres no governem, que estan governant, per solucionar aquesta qüestió? Aquest és el tema. Però la qüestió, hi vull tornar a incidir, donem per bona aquesta solució transitòria i demanem que es continuï, així i tot, pressionant perquè es publiqui i perquè l'any que ve la temporada de jonquillo pugui començar dia 20 i acabar dia 20 d'abril també, començar dia 20 de desembre i acabar..., dia 20 de novembre, i acabar dia 20 d'abril, de manera satisfactòria. I no ens consola que hagin pescat molt de jonquillo aquests dies, Sr. Portaveu, perquè els que no han pescat, no l'han pescat, si ara n'han pescat vint i és

fantàstic, n'haurien pogut pescar aquests vint i els que no han pogut pescar.

Gràcies, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Passam, idò, a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 8 vots en contra, i cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei núm. 818/13.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS